

Art. 5. Zawarte w § 61 ust. 1 alinea 2 austr. ustawy z dnia 25 października 1896 Dz. u. p. № 220 w brzmieniu noweli z dnia 23 stycznia 1914 Dz. u. p. № 13 uprawnienie Komisji podatku zarobkowego do ostatecznego orzekania na odwołania rozszerza się także na wypadki częściowego uwzględnienia odwołania.

Ponadto przekazuje się tym komisjom całe orzecznictwo w tych sprawach odwołań przeciw wymiarom powszechnego podatku zarobkowego nieskontygentowanego, w których stopa podatkowa nie przekracza 500 kor. a przewodniczący zgadza się z załatwieniem komisji.

Zawarte w § 221 ustawy z dnia 25 października 1896 Dz. u. p. № 220 uprawnienie komisji szacunkowej do rozstrzygnięcia odwołań rozszerza się na wypadki, w których Komisja i jej przewodniczący są zdania, że należy odwołać choćby tylko częściowo uwzględnić, a oszacowany dochód roczny nie wynosi więcej, niż 10000 koron.

Przeciw orzeczeniom Komisji szacunkowej ma opodatkowany prawo wnieść zażalenie do Sądu Najwyższego (Trybunału Administracyjnego) z powodu niewłaściwego zastosowania ustawy lub z powodu istotnych wadliwości postępowania.

Art. 6. Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, ma wymierzać administracja podatków we Lwowie dla kontrybuentów, którzy mają siedzibę w okręgu Izb handlowych Lwów i Brody, zaś administracja podatków w Krakowie dla reszty kontrybuentów, którzy mają siedzibę na ziemiach polskich b. zaboru austriackiego.

Art. 7. Dyrekcja skarbu we Lwowie rozstrzyga ostatecznie: 1) odwołania przeciw orzeczeniom władz podatkowych I-ej instancji w sprawie opustów unormowanych w § 73 ust. 2 austr. ustawy z dnia 25 października 1896 Dz. u. p. № 220 i w § 232 tej samej ustawy w brzmieniu noweli z dnia 23 stycznia 1914 Dz. u. p. № 13, tudzież w ces. rozporządzeniu z 19 października 1914 Dz. u. p. № 293 i rozporządzeniu austr. Ministerstwa skarbu z 30 listopada 1915 Dz. u. p. № 358; 2) rekursy przeciw wymiarom należności stempowych i bezpośrednich, skutecznionym przez urzędy podatkowe, jeżeli należność wynosi więcej niż 200 koron.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej.

Warszawa, dnia 26 maja 1920 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski

374.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Przemysłu i Handlu

w sprawie ustalenia cennika skór surowcowych.

Na podstawie art. 4 dekretu w przedmiocie skór i garbników (Dziennik Praw 1919 r. № 14 poz. 157) ustanawia się następujący cennik na skóry, wydawane garbarniom po dniu 20 maja 1920 r.

Cennik powyższy obowiązuje na terenach b. zaborów rosyjskiego i austriackiego po dniu 20 Maja 1920 r.

R o d z a j s k ó r	Za 1 klg. Mk. fen.
Skóry surowcowe: ałunowe tłuszczone.	
I gat. Skóra wybcrowa, dobrze wygarbowana i bez mizdry	132.50
II „ Skóra z nieznaczną mizdrą lub niedość garbowana	100.00
III „ Skóra z mizdrą i niedość przegarbowana, zawierająca wodę	66.00

U w a g i: Skóry surowcowe winny być czyste, dobrze oczyszczone z mizdry, dobrze wygarbowane czyli nawskroś tłuszczem przejęte, z równym przecięciem, miękkie, a więc nie łamiące się po wymoczeniu i wysuszeniu i nie powinny zawierać wilgoci, jednocześnie nadmiaru tłuszczu, wypływającego łatwo na wierzch przy wyciskaniu.

Skóry zepsute w garbowaniu, i nienadające się do użytku, będą zabierane bez wynagrodzenia, a garbarnia traci prawo przydziału.

Warszawa, dnia 7 lipca 1920 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
W. Chrzanowski

375.

ROZPORZĄDZENIE Ministra Kolei Żelaznych

**w sprawie zmian w rozporządzeniu № 313, ogłoszonym w № 51
Dziennika Ustaw.**

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14 poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam, aby z dniem 15 lipca r. b. w rozporządzeniu № 313, ogłoszonym w № 51 „Dziennika Ustaw wprowadzone zostały następujące zmiany w części III-ej „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” a mianowicie:

1) w grupie 41 „**Budulec drzewny**” klasa taryfy dla budulca nieobrobionego winna stanowić dla przesyłek półwagonowych trzecią klasę, całowagonowych piątą klasę, dla budulca obrobionego odpowiednio drugą i czwartą klasę, dla podkładów kolejowych czwartą i szóstą klasę;

2) W grupie 43 „**Wyroby z drzewa**” pozycje „klepki dębowe beczkowe” oraz „posadzki w taflach i klepkach” winny otrzymać dla przesyłek półwagonowych drugą klasę, całowagonowych trzecią klasę;

3) w grupie 49 „**Nafta i jej pochodne**” pozycja „wszystkie przedmioty tej grupy, oprócz niżej wymienionych” winna otrzymać dla przesyłek całowagonowych drugą klasę.

Warszawa, dnia 14 lipca 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:
K. Bartel